

สภาพและปัญหาการใช้แหล่งเรียนรู้ของวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต

สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

State and Problems of learning Resource Management, Under Savannakhet

Teacher Training College in Lao People's Democratic Republic

ผ่องใส จันทะสอน*

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพลินพิศ ธรรมรัตน์**

ดร.สุกสะหวัน ไชสมบัติ***

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบสภาพและปัญหาการใช้แหล่งเรียนรู้ จำแนกตามสถานภาพ เพศและห้องการสาย และหาแนวทางการพัฒนาการจัดการใช้แหล่งเรียนรู้ของวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา จำนวน 460 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า และแบบสอบถามแนวทางการพัฒนาการใช้แหล่งเรียนรู้ ของวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและทดสอบสมมติฐานด้วยวิธีการทางสถิติโดยใช้ F-test (One Way ANOVA)

ผลการวิจัย พบว่า

1. สภาพการใช้แหล่งเรียนรู้ของวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ด้านแหล่งเรียนรู้ภายในและด้านแหล่งเรียนรู้ภายนอก
2. ปัญหาการใช้แหล่งเรียนรู้ของวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ด้านแหล่งเรียนรู้ภายในและด้านแหล่งเรียนรู้ภายนอก
3. สภาพการใช้แหล่งเรียนรู้ ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษาของวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มีความคิดเห็นโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนปัญหาการใช้แหล่งเรียนรู้ โดยรวมไม่แตกต่างกัน
4. สภาพการใช้แหล่งเรียนรู้ ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการใช้แหล่งเรียนรู้โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนปัญหาการใช้แหล่งเรียนรู้ โดยรวมไม่แตกต่างกัน
5. สภาพและปัญหาการใช้แหล่งเรียนรู้ ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษาที่สังกัดห้องการสายต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการใช้แหล่งเรียนรู้ โดยรวมไม่แตกต่างกัน
6. การวิจัยครั้งนี้ได้นำเสนอแนวทางการพัฒนาการใช้แหล่งเรียนรู้ในวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ด้านที่ควรได้รับการพัฒนา ทั้ง 2 ด้าน ได้แก่ แหล่งเรียนรู้ภายในและแหล่งเรียนรู้ภายนอก

คำสำคัญ : สภาพและปัญหา, การใช้แหล่งเรียนรู้

* ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

** กรรมการบริหารหลักสูตร ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

*** ผู้อำนวยการวิทยาลัยไชสมบัติ เทศโนโลยีสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

ABSTRACT

This purposes of this research was to study and comparison state and problems of learning resource management ,under Savannakhet Teacher Training College in Lao People's Democratic Republic by status, sex and faculty and to find out ways to develop the learning resource management ,under Savannakhet Teacher Training College in Lao People's Democratic Republic.The sample group in This research is 460 pe rsons of administrators teachers and students in Savannakhet Teacher Training College in Lao People's Democratic Republic. Instruments used comprised a set of rating – scale questionnaires and questionnaires on the conduction of learning resource management, under Savannakhet Teacher Training College in Lao People's Democratic Republic. Statistics employed were percentage, mean, standard deviation and F–test (One–Way ANOVA)

The findings were as follow :

1. The state of learning resource management, under Savannakhet Teacher Training College in Lao People's Democratic Republic as a whole were at a moderate level, beginning with the higher aspect to lower ones: inside resources and external resources.

2. The problem of learning resource management, under Savannakhet Teacher Training College in Lao People's Democratic Republicas a whole were at a moderate level, beginning with the higher aspect to lower ones: inside resources and external resources.

3. The state of learning resource management, under Savannakhet Teacher Training College in Lao People's Democratic Republic in different status were significantly different at .01 level. The problem of learning resource management, under Savannakhet Teacher Training College in Lao People's Democratic Republicas in different status were not different.

4. The state of learning resource management, under Savannakhet Teacher Training College in Lao People's Democratic Republic in different sex were significantly different at .05 level. The problem of learning resource management, under Savannakhet Teacher Training College in Lao People's Democratic Republicas in different status were not different.

5. The state and problem of learning resource management, under Savannakhet Teacher Training College in Lao People's Democratic Republic in different faculty were not different.

6. This study proposed means to develop the implementation of the learning resource management, under Savannakhet Teacher Training College in Lao People's Democratic Republic that should have been developed and included comprised 2 respect was inside resources and external resources.

Keywords : state and problems, learning resource management.

ภูมิหลัง

การศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เป็นรากฐานและเป็นปัจจัยของการพัฒนาในด้านต่างๆ ในการสร้างความเจริญก้าวหน้าทางด้านเศรษฐกิจ การเมือง สังคม และการแก้ไขปัญหาอุปสรรคต่างๆ ตลอดจนการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในสังคม ดังนั้นการจัดการศึกษาจึงเป็นกระบวนการสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาคนให้มีคุณภาพ มีความสามารถที่จะปรับตัวได้อย่างเหมาะสม ทันท่วงทีต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก (กระทรวงศึกษาธิการและกีฬา, 2010, หน้า 8)

รัฐบาลประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนานักศึกษา เพื่อให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืนในสังคมอย่างเป็นระบบตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาศึกษา โดยกำหนดนโยบายด้านการศึกษาเป็นแนวทางในการพัฒนานักศึกษาให้มีคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาในทุกระดับ สร้างระบบประกันคุณภาพด้านการศึกษา โดยมีเป้าหมายเพื่อเสริมสร้างคนลาวให้เป็นพลเมืองดี มีการศึกษา มีความรู้ มีวิชาชีพ มีความสามารถในการประดิษฐ์ มีความกระตือรือร้นในการพัฒนาประเทศชาติ พัฒนาดตนเองให้มีสุขภาพพลานามัยที่สมบูรณ์และมีคุณสมบัติ ศีลธรรม อันทริสุทธิเพื่อเชื่อมโยงเข้ากับสากล (กระทรวงศึกษาธิการ, 2010, หน้า 11)

การจัดการแหล่งเรียนรู้ทางการศึกษาทุกประเภท ทุกระดับนั้น งานด้านวิชาการนับเป็นงานที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะจุดมุ่งหมายของการบริหารวิชาการอยู่ที่การสร้างผู้เรียนให้มีคุณภาพ มีความรู้ มีจริยธรรม และมีคุณสมบัติตามที่ต้องการ งานวิชาการเป็นตัวบ่งชี้คุณภาพและความสำเร็จของสถานศึกษา ความสำเร็จของสถานศึกษามักจะพิจารณาจากคุณภาพของผลผลิต คือ ตัวนักเรียน ดังนั้น คุณภาพของผลผลิตจึงขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพในการดำเนินงานด้านวิชาการของสถานศึกษาด้วยเหตุนี้การบริหารงานด้านวิชาการจึงเป็นงานที่สำคัญของผู้บริหารที่จะต้องรับผิดชอบในการใช้หลักการในการบริหารงานด้านนี้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยถือว่างานวิชาการเป็นงานหลัก เป็นงานที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพของผู้เรียนในเชิงคุณภาพและปริมาณ ส่วนงานอื่นๆ ถือเป็นงานที่มีความสำคัญรองลงมาและเป็นงานสนับสนุน เนื่องจากงานวิชาการเกี่ยวข้องกับหลักสูตร และการจัดการเรียนการสอน ซึ่งเป็นหัวใจของสถานศึกษา นอกจากนี้ ได้กล่าวถึงขอบข่ายของงานวิชาการไว้ว่า การบริหารงานวิชาการจะประกอบด้วยงานดังต่อไปนี้ คือ การพัฒนาหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ การจัดทำแผนงานเกี่ยวกับการเรียนการสอน การจัดทำตารางสอน การจัดชั้นเรียนการจัดครูเข้าสอน การปรับปรุงการเรียนการสอนเพื่อเป็นการพัฒนาครูผู้สอนให้ก้าวหน้าวิทยาการเทคโนโลยีใหม่ๆ การจัดสื่อการเรียนการสอน การจัดห้องสมุดเป็นที่รวมหนังสือ เอกสาร สิ่งพิมพ์และวัสดุอุปกรณ์ที่เป็นแหล่งวิทยาการ ให้นักศึกษาได้ศึกษาและค้นคว้าเพิ่มเติม การนิเทศภายในเป็นการช่วยเหลือแนะแนวครูให้เกิดการปรับปรุงแก้ไขปัญหาการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในด้านการตรวจสอบและวิเคราะห์ผลการเรียนรู้ (ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์, 2550, หน้า 64)

แหล่งเรียนรู้ของอาจารย์ วิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ประกอบด้วย แหล่งเรียนรู้ในวิทยาลัยครู ห้องสมุดวิทยาลัยครู ห้องโสตทัศนศึกษา ห้องปฏิบัติการวิชาการ วิทยาศาสตร์ ห้องปฏิบัติการวิชาภาษาอังกฤษ ห้องศูนย์การเรียนรู้ แหล่งเรียนรู้นอกวิทยาลัยครู ประกอบด้วย วัด ตลาด สถานประกอบการ ศูนย์วัฒนธรรมประเพณี สถานที่ท่องเที่ยว และแหล่งเรียนรู้ทางด้านประวัติศาสตร์ เพื่อนำไปจัดการศึกษาให้กับนักศึกษา นักศึกษาที่มุ่งพัฒนาเป็นกระบวนการเรียนรู้ของตนเองเต็มศักยภาพและมีความสุข โดยให้สอดคล้องกับความสนใจ ความถนัด และความต้องการของผู้เรียน จัดบรรยากาศ

สภาพแวดล้อมและแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลายเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองและเกิดการ เรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่อง (โครงการการพัฒนาการสร้างครูและยกฐานะครู, 2553)

จากเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาเรื่องสภาพและปัญหาการใช้แหล่งเรียนรู้ของ อาจารย์ วิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ในการพัฒนาและส่งเสริมนักศึกษา ได้มากขึ้น เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการที่แท้จริง วิทยาลัยครูสามารถนำผลการวิจัยไปใช้ในการ กำหนดนโยบายและนำไปสู่การปฏิบัติเป็นแนวทางเลือกหนึ่งที่จะเอื้อประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอน ของครูในการใช้แหล่งเรียนรู้กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐ ประชาธิปไตยประชาชนลาว สามารถใช้เป็นแนวทางปฏิบัติสำหรับอาจารย์ในวิทยาลัยครู สะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว รวมทั้งเป็นต้นแบบการพัฒนาการใช้แหล่งเรียนรู้ในการพัฒนาอาจารย์ และนักศึกษาต่อไป

คำถามการวิจัย

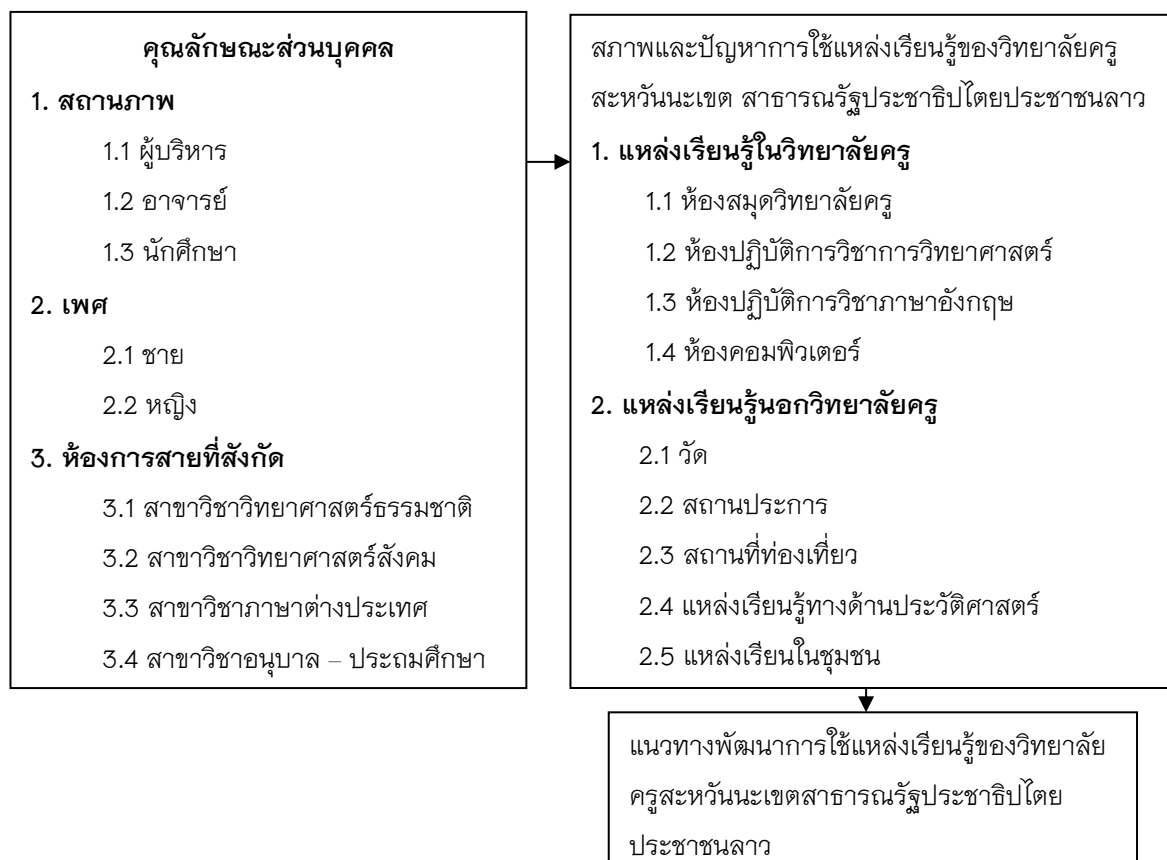
1. สภาพและปัญหาการใช้แหล่งเรียนรู้ของวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตย ประชาชนลาว อยู่ในระดับใด
2. สภาพและปัญหาการใช้แหล่งเรียนรู้ของวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตย ประชาชนลาวตามความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา จำแนกตามสถานภาพ เพศ และห้องการสายที่สังกัด แตกต่างกันหรือไม่อย่างไร
3. แนวทางพัฒนาการใช้แหล่งเรียนรู้ในวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตย ประชาชนลาว เป็นอย่างไร

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการใช้แหล่งเรียนรู้ของวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐ ประชาธิปไตยประชาชนลาว
2. เพื่อเปรียบเทียบสภาพและปัญหาการใช้แหล่งเรียนรู้ของวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐ ประชาธิปไตยประชาชนลาวตามความคิดเห็นของผู้บริหารอาจารย์และนักศึกษา จำแนกตามสถานภาพ เพศ และห้องการสายที่สังกัด
3. เพื่อหาแนวทางพัฒนาการใช้แหล่งเรียนรู้ของวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตย ประชาชนลาว

กรอบแนวคิดการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยในครั้งนี้ รายละเอียดแสดงดังภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษา โดยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการใช้แหล่งเรียนรู้ของวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอนต่อไปนี้

ตอนที่ 1 การศึกษาสภาพและปัญหาการใช้แหล่งเรียนรู้ของวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

ตอนที่ 2 แนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ปีการศึกษา 2558 จำนวน 460 คน จำแนกเป็น ผู้บริหาร จำนวน 24 คน อาจารย์จำนวน 108 คน และนักศึกษาจำนวน 3,040 คน รวมทั้งหมด 3,172 คน

กลุ่มตัวอย่าง เป็นอาจารย์วิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

ปีการศึกษา 2558 จำนวน 460 คน จำแนกเป็น ผู้บริหาร จำนวน 24 คน อาจารย์ จำนวน 108 คน และ นักศึกษา จำนวน 328 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการใช้แหล่งเรียนรู้ของวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1. ผู้วิจัยนำหนังสือจากสำนักงานบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ถึงอธิการบดีวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปมอบให้กลุ่มตัวอย่างโดยตรง แล้วขอรับคืนด้วยตนเองในวัน เวลาที่กำหนด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์เปรียบเทียบโดยใช้สถิติ F-test (One – way ANOVA) และการเปรียบเทียบรายคู่ตามวิธีของ Scheffe'

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัย ดังนี้

1. สภาพการใช้แหล่งเรียนรู้ของวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาทางด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ด้านแหล่งเรียนรู้ภายในและด้านแหล่งเรียนรู้ภายนอก
2. ปัญหาการใช้แหล่งเรียนรู้ของวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง เมื่อพิจารณาทางด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ด้านแหล่งเรียนรู้ภายในและด้านแหล่งเรียนรู้ภายนอก
3. สภาพการใช้แหล่งเรียนรู้ ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษาของวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มีความคิดเห็นเกี่ยวกับโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนปัญหาการใช้แหล่งเรียนรู้ โดยรวมไม่แตกต่างกัน
4. สภาพการใช้แหล่งเรียนรู้ ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการใช้แหล่งเรียนรู้โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนปัญหาการใช้แหล่งเรียนรู้ โดยรวมไม่แตกต่างกัน
5. สภาพและปัญหาการใช้แหล่งเรียนรู้ ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษาที่สังกัดห้องการสายต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการใช้แหล่งเรียนรู้ โดยรวมไม่แตกต่างกัน
6. การวิจัยครั้งนี้ได้นำเสนอแนวทางการพัฒนาการใช้แหล่งเรียนรู้ของวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ด้านที่ควรได้รับการพัฒนา ทั้ง 2 ด้าน ได้แก่ แหล่งเรียนรู้ภายในและภายนอก

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพและปัญหาการใช้แหล่งเรียนรู้ของวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว อภิปรายผลตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ดังนี้

1. สมมติฐานข้อที่ 1 สภาพและปัญหาการใช้แหล่งเรียนรู้ของวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว อยู่ในระดับปานกลาง ผลการศึกษา พบว่า

1.1 สภาพการใช้แหล่งเรียนรู้ของวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้ สาเหตุที่มีการดำเนินการใช้แหล่งเรียนรู้ในระดับปานกลาง อาจเนื่องมาจากครูผู้สอนขาดความตระหนักและขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้แหล่งเรียนรู้ ส่งผลให้การใช้แหล่งเรียนรู้ภายในและภายนอกอยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับ ศิริพร จิตอารีย์ (2551, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการจัดการแหล่งเรียนรู้ของโรงเรียนยุพราชวิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่า สภาพปัญหาส่วนใหญ่ขาดการปฏิบัติคือ การส่งเสริมให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการจัดแหล่งเรียนรู้และเห็นว่าไม่แน่ใจคือ มีข้อมูลสารสนเทศในการเลือกใช้แหล่งเรียนรู้อย่างพอเพียง สำหรับปัญหาที่พบคือ ขาดแคลนบุคลากรที่มีความรู้ความเข้าใจในการจัดการแหล่งเรียนรู้ นักศึกษาไม่เห็นคุณค่าของแหล่งเรียนรู้ อาคารสถานที่คับแคบและไม่เพียงพอกับจำนวนนักศึกษา สื่อมีไม่เพียงพอ ขณะที่ข้อเสนอแนะนั้นพบว่า ควรแก้ไขปัญหาที่พบอย่างเป็นรูปธรรม

1.2 ปัญหาการใช้แหล่งเรียนรู้ของวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้ ซึ่งสาเหตุที่ปัญหาการใช้แหล่งเรียนรู้ในวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษายอยู่ในระดับปานกลาง อาจเนื่องมาจาก วิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ขาดการส่งเสริมการใช้แหล่งเรียนรู้ ขาดการวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับแหล่งเรียนรู้ เจ้าหน้าที่ขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการให้บริการและการใช้แหล่งเรียนรู้ สอดคล้องกับศิริพร จิตอารีย์ (2551, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการจัดการแหล่งเรียนรู้ของโรงเรียนยุพราชวิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่า สภาพปัญหาส่วนใหญ่ขาดการปฏิบัติคือ การส่งเสริมให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการจัดแหล่งเรียนรู้และเห็นว่าไม่แน่ใจคือ มีข้อมูลสารสนเทศในการเลือกใช้แหล่งเรียนรู้อย่างพอเพียง สำหรับปัญหาที่พบคือ ขาดแคลนบุคลากรที่มีความรู้ความเข้าใจในการจัดการแหล่งเรียนรู้ นักศึกษาไม่เห็นคุณค่าของ แหล่งเรียนรู้ อาคารสถานที่คับแคบและไม่เพียงพอกับจำนวนนักศึกษา สื่อมีไม่เพียงพอ ขณะที่ข้อเสนอแนะนั้นพบว่า ควรแก้ไขปัญหาที่พบอย่างเป็นรูปธรรมและสอดคล้องกับองอาจ แสนมาโนช (2550, บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาเรื่องสภาพและปัญหาการใช้แหล่งเรียนรู้ของบุคลากรในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาการใช้แหล่งเรียนรู้ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

2. สมมติฐานข้อที่ 2 ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา ที่มีสถานภาพ เพศ และสังกัด ห้องการสายแตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการใช้แหล่งเรียนรู้ของวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวแตกต่างกัน ผลการศึกษา พบว่า

2.1 สภาพการใช้แหล่งเรียนรู้ ของวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยรวมทุกด้านตามความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา มีความแตกต่างกันอย่าง

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้ ซึ่งโดยรวมแล้วผู้บริหารมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการใช้แหล่งเรียนรู้สูงกว่าอาจารย์และนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนอาจารย์กับนักศึกษาไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ฐิติวัจน์ พัทน์เจริญ (2551, หน้า 121) ที่ได้ทำการศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารแหล่งเรียนรู้ในศูนย์การศึกษา สังกัดหน่วยงานทหารบก จังหวัดลพบุรี เมื่อจำแนกตามเพศ อายุ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์การทำงานและตำแหน่งหน้าที่การปฏิบัติงาน ผลการวิจัยพบว่า ผลการเปรียบเทียบสภาพและปัญหาการบริหารแหล่งเรียนรู้ในศูนย์การศึกษา สังกัดหน่วยงานทหารบก จังหวัดลพบุรีจำแนกตามเพศ อายุ วุฒิการศึกษา และตำแหน่งหน้าที่การปฏิบัติงาน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.2 ปัญหาการใช้แหล่งเรียนรู้ ของวิทยาลัยครูสระหว้านะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยรวมทุกด้านตามความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา ไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับ อุมารตี ยลวงค์ (2553, หน้า 102) ซึ่งได้ศึกษาสภาพปัญหาและเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษาของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุขมนตรี เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้อำนวยการโรงเรียนและครูผู้สอน จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน ผลการวิจัยพบว่า โดยรวมและรายด้านมีสภาพปัญหาไม่แตกต่างกัน

2.3 สภาพการใช้แหล่งเรียนรู้ ของวิทยาลัยครูสระหว้านะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยรวมทุกด้านตามความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา จำแนกตามเพศแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้ สอดคล้องกับ ฐิติวัจน์ พัทน์เจริญ (2551, หน้า 121) ที่ได้ทำการศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารแหล่งเรียนรู้ในศูนย์การศึกษา สังกัดหน่วยงานทหารบก จังหวัดลพบุรี เมื่อจำแนกตามเพศ อายุ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์การทำงานและตำแหน่งหน้าที่การปฏิบัติงาน ผลการวิจัยพบว่า เพศที่ต่างกัน มีสภาพการบริหารแหล่งเรียนรู้ในศูนย์การศึกษา สังกัดหน่วยงานทหารบก จังหวัดลพบุรี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการวางแผน ด้านการดำเนินงาน ด้านการปรับปรุงและพัฒนาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.4 ปัญหาการใช้แหล่งเรียนรู้ ของวิทยาลัยครูสระหว้านะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยรวมทุกด้านตามความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา จำแนกตามเพศ ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้ สอดคล้องกับ อัมพร จันทร์ดา (2549, หน้า 125) ได้ศึกษาสภาพและปัญหาการจัดแหล่งเรียนรู้ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต 22 จำแนกตามสถานภาพในการปฏิบัติงาน เพศ วุฒิการศึกษาและขนาดของโรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาการจัดแหล่งเรียนรู้ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต 22 เมื่อจำแนกตามเพศ ทุกรายชั้นตอนและภาพรวม มีระดับปัญหา ไม่แตกต่างกัน

2.5 สภาพและปัญหาการใช้แหล่งเรียนรู้ ของวิทยาลัยครูสระหว้านะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยรวมทุกด้านตามความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา จำแนกตามห้องการสาย ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้ อาจเป็นเพราะว่า แต่ละห้องการสายในวิทยาลัยครูสระหว้านะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวมีแนวปฏิบัติในการใช้แหล่งเรียนรู้ที่เหมือนกันขาดงบประมาณในการนำแหล่งเรียนรู้มาใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอน ไม่มีเนื้อหาที่สอดคล้องกับบทเรียน อาจารย์ไม่ตระหนักถึงความสำคัญของแหล่งเรียนรู้ ผู้บริหารยังส่งเสริมการใช้แหล่งเรียนรู้้อย

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ฝ่ายบริหารควรมีการส่งเสริม สนับสนุนให้อาจารย์ใช้แหล่งเรียนรู้ประกอบการจัดการเรียนการสอนให้มากขึ้น มีการกระตุ้น เสริมแรงและให้ความสำคัญต่อการใช้แหล่งเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอก
2. ควรมีการประเมินผลการใช้แหล่งเรียนรู้ เพื่อนำข้อมูลไปปรับปรุงแหล่งเรียนรู้ ซึ่งจะส่งผลต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาความต้องการของอาจารย์และนักศึกษา เกี่ยวกับการนำแหล่งเรียนรู้ในใช้ประกอบการเรียนการสอน
2. ควรมีการศึกษาสภาพและปัญหาการใช้แหล่งเรียนรู้ของวิทยาลัยครูทั่วประเทศ เพื่อเป็นข้อมูลสารสนเทศในการพัฒนาการเรียนการสอนต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2553). *ความสำเร็จของการปฏิรูปการศึกษาไทย*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กระทรวงศึกษาธิการและกีฬา. (2543). *ประวัติศาสตร์ลาว*. ขอนแก่น: คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- โครงการพัฒนาการสร้างครูและยกฐานะครู. (2553). *การนิเทศการศึกษาภายในและการคุ้มครองบริหารกลุ่มโรงเรียนชั้นประถมศึกษา*. กระทรวงศึกษาธิการและกีฬา: โครงการ EQUIP/TTEST.
- จิตติวัจน์ พัฒน์เจริญ. (2551). *สภาพและปัญหาการบริหารแหล่งเรียนรู้ในศูนย์การศึกษา สังกัดหน่วยงานทหารบก จังหวัดลพบุรี*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. ลพบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2550). *จิตวิทยาการบริหารงานบุคคล*. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: พิมพ์ดี จำกัด.
- ศิริพร จิตอารีย์. (2551). *การจัดการแหล่งเรียนรู้ของโรงเรียนยุพราชวิทยาลัย จังหวัดเชียงใหม่*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- องอาจ แสนมานิช. (2550). *สภาพและปัญหาการใช้แหล่งเรียนรู้ของบุคลากรในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากลนคร เขต 3*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- อำพร จันทร์ตา. (2552). *สภาพและปัญหาการจัดแหล่งเรียนรู้ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต 2*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. ลพบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- อุมาวดี ยลวงศ์. (2553). *สภาพปัญหาการบริหารแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษาของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษابุรีรัมย์ เขต 2*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. บุรีรัมย์: มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.